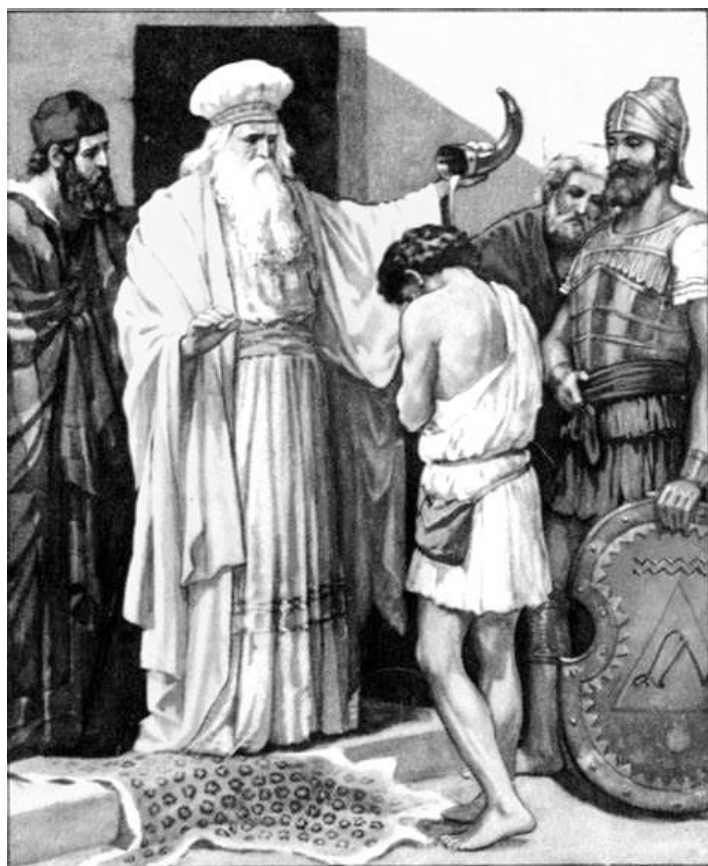

1. Hoe reageert God als het volk Hem afwijst?

Wat zou je doen als jij in je werk op een gemene manier aan de kant werd gezet, en vervolgens zou je opvolger er een puinhoop van maken? Ik denk dat je verbitterd zou raken en dat je helemaal niets meer met die zaak te maken zou willen hebben, denk je niet?

In feite is dit wat het volk Israël deed met de HERE, de God die hun alles had gegeven: Hij had hen uit Egypte geleid, verlost uit de slavernij. Hij had hen, onder leiding van Mozes, door de woestijn geleid. Hij had hun het Beloofde Land gegeven. Maar op een dag zei het volk tegen God: 'We willen niet meer dat U onze Koning bent. We willen een koning die we kunnen zien, een mens, net als de andere volken. Een koning waar we mee voor de dag kunnen komen, waar we trots op kunnen zijn.'

Dat was een zwarte dag in de geschiedenis van Israël. De profeet Samuël moest het aanhoren. Hij was al oud geworden en het maakte hem intens boos en verdrietig. Je kunt het nalezen in 1 Samuël 8.

Maar dan, als het volk heeft uitgesproken niet langer God Zelf als Koning te willen hebben, zegt God tegen Samuël: 'Doe wat ze zeggen, Samuël.' Letterlijk staat er in 1 Samuël 8: 7: 'Geef gehoor aan de stem van het volk in alles wat zij tegen u zeggen, want zij hebben u niet verworpen, maar Mij hebben zij verworpen, dat Ik geen Koning over hen zou zijn.'

Proef je het verdriet in die woorden? Op een gemene manier wordt God aan de kant gezet. Maar de HERE láát het gebeuren. En Hij geeft het volk inderdaad een koning, maar Hij waarschuwt wel! Hij zegt: 'Jullie zullen er nog spijt van krijgen.'

Vervolgens kiest God een koning uit voor het volk. Je zou zeggen: Hij kiest een slechte koning, om daarmee de mensen te laten voelen wat voor domme fout ze hebben gemaakt. Maar dat is niet zo. God kiest Saul, en Saul is een koning die op alle punten goed scoort. Saul is bescheiden, hij is verstandig, hij is moedig, hij is strategisch en blijkt héél goed een oorlog te kunnen voeren. In het begin is hij echt een heel goede koning. Je zou bijna denken: 'Heeft God ongelijk gekregen?'

Maar dan begint Saul naast zijn schoenen te lopen. Hij wordt eigenwijs, en trekt zich steeds minder aan van Gods bevelen, van

Zijn regels en wetten. En dan gaat het faliekant mis. Saul komt van kwaad tot erger, totdat God een streep trekt. God zegt tegen Samuël: 'Ik heb Saul verworpen. Ik ga een einde maken aan zijn koningschap.'

Samuël is er echt kapot van. Hij vindt het verschrikkelijk. En nu is de volgende vraag: 'Wat zou de HERE nu gaan doen?' Wat zou jij doen, als je op een gemene manier aan de kant werd gezet, en vervolgens zou je opvolger er een puinhoop van maken?

Je zou zeggen: 'God gaat Zich nu verbitterd terugtrekken. Hij zegt natuurlijk tegen Israël: "Oké, dit is wat jullie zelf hebben gewild, Ik zei het toch?"' En vervolgens laat Hij het volk Israël aan zijn lot over. Misschien kiest Hij nog een ander volk. Of Hij kiest helemaal niemand meer en laat de totale mensheid vallen. Dat zou toch heel logisch zijn, heel begrijpelijk en terecht?

2. God geeft niet minder, maar méér vertrouwen!

Maar júst op dit punt, nu God álle reden zou hebben om de mensheid te laten vallen, doet Hij precies het omgekeerde! Hij geeft Zijn volk Israël een nieuwe kans. Voor de tweede keer stuurt Hij Samuël op pad om een koning te zalven. En het is níét zo dat God zegt: 'Nou ja, Ik zal het nog één keer proberen... Vooruit, nog één kansje dan.' Het is niet zo dat deze tweede koning minder vertrouwen krijgt dan de eerste. Integendeel! Juist deze tweede koning, David, krijgt van God éxtra beloften mee. We hebben gezongen uit Psalm 89, daarin wordt dat heel mooi onder woorden gebracht. Vers 4 en 5: 'Ik heb – sprak U – een verbond gesloten met Mijn uitverkorene, Ik heb Mijn dienaar David gezworen: Ik zal uw nakomelingen tot in eeuwigheid stand doen houden, uw troon bouwen van generatie op generatie.' God geeft dus niet minder vertrouwen, maar juist méér, véél meer!

En in het stukje dat we gelezen hebben kun je dat zién, letterlijk kun je het zien! Want toen de profeet Samuël op weg ging om Saul te zalven, had hij een oliekruijk bij zich. Maar zo'n kruijkje is breekbaar. Nu hij David gaat zalven, heeft hij een oliehoór bij zich. Zo'n hoorn breekt niet. Het is een hoorn van een koe. Een kruijkje is door mensen gemaakt, een hoorn is door God gemaakt. Dus als de olie stroomt over het hoofd van David, beseft je hoezeer dat dan een bewijs is van Gods genade? Een nieuwe kans voor het volk Israël, een kans die ze absoluut niet verdiend hebben! En niet zómaar een nieuwe kans, nee, God verbindt Zich méér dan ooit met dit volk. Die verbinding, dat verbond, wordt hechter, sterker dan ooit tevoren. Die belofte in Psalm 89 geldt tot in eeuwigheid! Zó staat het er! 'Ik heb Mijn dienaar David gezworen: Ik zal uw nakomelingen tot in eeuwigheid stand doen houden, uw troon bouwen van generatie op generatie.' Die belofte van God gaat verder dan óóit zou kunnen met een koninklijke familie van sterfelijke mensen. Die belofte van een eeuwig koningschap kan God alleen waarmaken door een Koning te geven die voor eeuwig op de troon zal zitten, de Messias, de Redder, de Koning der koningen en de Heer van alle heren. Denk het je maar even in, hoe dat voor David geweest moet zijn, om dat te voelen: die olie, die over je hoofd stroomt, als teken van Gods genade, van Zijn nieuwe begin met Zijn volk, en van Zijn nieuwe begin met jóú! David, hij is de dichter van Psalm 23: 'U zalt mijn hoofd met olie, mijn beker vloeit over.' Dit nieuwe begin van God is onbegrijpelijk. Het is onlogisch, het is vreemd, het is totaal onverdiend. Het is... ja, het hoge woord moet er maar uit... het is: genade! Puur en alleen genade. De genade van een nieuw begin.

God maakt een nieuw begin met Zijn volk, en dat nieuwe begin, dat loopt uit op de komst van Jezus. Zoals we daarnet gezongen hebben: 'Er is een roos ontkoken uit barre wintergrond, en Davids oud geslacht is weer opnieuw gaan bloeien in het midden van de nacht.'

3. Hij zalft je, Hij geeft een nieuw begin

De genade van een nieuw begin. Weet je, als wij daar straks mogen zitten, aan de Avondmaalstafel, dan mogen ook jij en ik dat beleven, de genade van een nieuw begin. Want daarvoor is die Messias gekomen. Daarvoor is Hij Mens geworden, een Kind in een kribbe. Daarvoor is Hij de weg gegaan naar het kruis, om onze zonden weg te dragen, en ons een nieuw begin te geven.

Die nieuwe verbinding van God met de mensen, dat nieuwe verbond, dat is tot stand gekomen dank zij Jezus Christus, en dat verbond, dat bezegelt Hij vandaag aan het Heilig Avondmaal. Als jij een stukje brood eet, of een slokje wijn drinkt, dan zegt Hij het ook tegen jou: 'Mijn kind, omdat Ik Mijzelf gaf aan het kruis, mag jij een nieuw begin maken. Er is genade, ook voor jou!' En weet je wat de Bijbel dan ook zegt? Dat jij en ik mogen delen in de zalving van Jezus. Want Hij is de Messias, Hij is de Christus. Die twee woorden betekenen hetzelfde. 'Messias' is Hebreeuws voor 'Gezalfde', 'Christus' is Grieks voor 'Gezalfde'. En wat staat er nu in 2 Korinthe 1: 21 (NBG-vertaling 1951)? Daar staat dit: 'Hij nu, die ons met u bevestigt in de Gezalfde en ons heeft gezalfd, is God.' Hoor je dat? 'Hij nu, die ons met u bevestigt in de Gezalfde (in Christus) en ons heeft gezalfd, is God.' Dus wij mogen delen in de zalving waarmee Christus is gezalfd. Christus is gezalfd met de Heilige Geest en zo mogen ook wij gezalfd zijn met de Heilige Geest. Door je toe te vertrouwen aan Jezus Christus mag je het vandaag ervaren: er is een nieuw begin, ook voor jou! De genade van een nieuw begin. Jezus Christus, Hij zalft jouw hoofd met olie, jouw beker vloeit over.

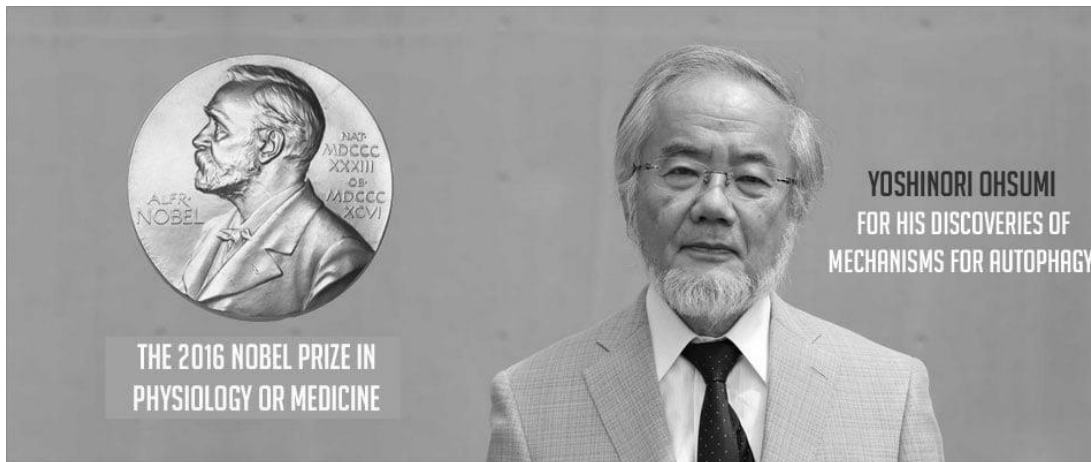
4. God werkt door onze zwakheid heen en vernieuwt ons!

In die geschiedenis van David zit iets heel opmerkelijks. Het lijkt wel alsof zijn vader, Isaï, hem vergeet te roepen als het offerfeest begint. Waarom is David er niet bij, als de grote profeet Samuël, de leider van Israël, een offerfeest komt houden in Bethleem? David weet van niets, hij wordt niet geroepen. Blijkbaar heeft zijn vader er never nóóit rekening mee gehouden dat juist Dávid gekozen zal worden en gezalfd zal worden. En precies dat ene detail is heel kenmerkend voor de manier waarop God werkt. Juist diegene die niet in tel is bij de mensen, is juist wel in tel bij God. De HERE Zelf zegt het tegen Samuël, in vers 7: 'De mens ziet aan wat voor ogen is, maar de HERE ziet het hart aan.' Juist als jij denkt: 'Dat Avondmaal? Dat is toch veel te groots voor mij?' – juist dan roept God jou. Juist als je beseft hoe vaak je God verdriet hebt gedaan met je zonde en schuld, juist als je je klein voelt onder je berouw, ben je des te meer welkom aan de tafel. Juist als jij het gevoel hebt dat je het niet waard bent om bij de Here Jezus aan tafel te gaan, geeft Hij je een ereplaats.

De genade van een nieuw begin. Dat is wat de Heiland je schenkt aan het Heilig Avondmaal. Zoals Israël een nieuwe koning kreeg, totaal onverdiend! Een koning die bovendien een onvoorstelbare belofte mee kreeg: 'Voor eeuwig zal je koningshuis op de troon zitten', een belofte die al vooruitwees naar de Messias. En zo krijgen jij en ik een belofte mee die wijst op de Messias. 'Neem, eet, gedenk en geloof dat het lichaam van onze Here Jezus Christus verboden is tot een volkomen verzoening van al jóúw zonden.'

De genade van een nieuw begin. In het jaar 2016 ging de

Nobelprijs voor Geneeskunde naar de Japanse onderzoeker Yoshinori Osumi (*zie foto*). Waarom? Hij heeft baanbrekend onderzoek gedaan naar het verschijnsel autofagie. Ik las wat dat inhoudt, en ik was er heel verbaasd over. In de cellen van een mens gebeurt er iets wonderlijks. Een cel eet stukken van zichzelf op. Bepaalde delen van een cel, die niet goed meer zijn, worden door de rest van de cel afgebroken. En je zou zeggen: dan wordt dat afval afgevoerd, via het bloed en de urine. Maar dat is niet zo!

De afgebroken delen worden weer teruggebracht tot hun oorspronkelijke bouwsteentjes, en daar worden weer nieuwe delen van cellen van gemaakt! Van iets ouds wordt iets nieuws gemaakt. Het is alsof een oud huis wordt gesloopt, met zo'n grote sloopkogel, en wat er overblijft is een keurige stapel bakstenen. En daar wordt weer een nieuw huis van gemaakt! Dat hele proces gaat voortdurend door. En dat móét ook doorgaan, want als die autofagie niet meer goed werkt, dan word je ziek. De hele dag door worden we van binnen vernieuwd. Voortdurend is er een nieuw begin!

Zó heeft de Schepper ons gemaakt! Vind je het niet fascinerend? Want zoals het in ons lichaam is, zo wil God ook werken in onze ziel. Onze oude mens moet sterven, zegt Paulus in Romeinen 6, en een nieuwe mens mag opstaan. Met Christus zijn we één geworden. Met Hem gaan we onder in de dood, en met Hem staan we op in een nieuw leven! Voortdurend gaat dat door. De hele dag door worden we van binnen vernieuwd. Dat is een wonder van genade, een messiaans geschenk. David, hij wordt gezalfd. God maakt een nieuw begin met Israël en met de hele mensheid. Het is genade, pure genade, een groot wonder. En datzelfde wonder voltrekt zich óók vandaag, en elke dag, in uw leven, jouw leven, mijn leven. Dankzij Jezus Christus is er dat nieuwe begin, en aan de tafel mogen we dat vieren, omdat Jezus leeft, en wij met Hem!

Wie zal ons voeden, het brood met ons breken?

Waar wordt de honger voor altijd gestild?

*In Christus alleen is het brood van het leven;
breekt het voor ieder, deelt het om niet.*

Bron van leven, ons gegeven,

vol van liefde en vrede:

Christus, Hij alleen!

Amen.

Reageren? Bel of mail: René van Loon, 010-4426280, renevanloon@samaritaan.org